

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 371-ҳадис

* أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا فَحْرَ، وَبِيَدِي لِوَاءُ الْحَمْدِ وَلَا فَحْرَ، وَمَا مِنْ نِبِيٍّ يَوْمَئِذٍ: آدَمَ فَمَنْ سِوَاهُ إِلَّا تَحْتَ لِوَائِي وَأَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُ عَنْهُ الْأَرْضُ وَلَا فَحْرَ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ وَلَا فَحْرَ.

(رواه أحمد عن أبي سعيد الخدري)

Мен қиёмат куни Одам болаларининг саййидиман. Бунда фахрланиш йўқ. Ана шу кун пайғамбарларнинг бирортаси қолмасдан, яъни Одам ва у зотдан кейинги барчалари менинг байроғим остида бўлишади. Мен ерни биринчи бўлиб ёриб чиқувчи кишидирман. Бунда фахрланиш йўқ. Ва мен биринчи шафоат бўлувчи ва биринчи шафоат қилувчидирман. Бунда ҳам фахрланиш йўқ.

Абу Саид Худрий (розияллоҳу анҳу)дан. Аҳмад ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

